

[Handelsministeren.]

enig i, at så længe vi drøfter begrebet kernekraft, så længe er hovedformålet for Risø at beskæftige sig med den nukleare energi, med kernekraftens fredelige anvendelse.

Jeg takker hr. Honoré for hans tilslutning til energirådet. Jeg er helt klar til at drøfte rådets sammensætning med udvalget, som også hr. Ib Nørlund har været inde på, men jeg tror, det er vigtigt, at man gør sig to hovedprincipper klart. Rådet skal være tilpas lille til, at det er funktionsdueligt, arbejdsdueligt som et permanent, hurtigt virkende, effektivt virkende arbejdsorgan, og det skal rumme de fire grupper, jeg har beskrevet, forbrugergruppen, producentgruppen, forskergruppen og den gruppe omkring erhvervslivet, som vi ønsker — og med erhvervsliv tænker jeg både på erhvervsliv og på erhvervslivets medarbejdere.

Jeg skylder hr. Ib Nørlund at sige, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har ikke bare under socialdemokratiske regeringer, men også i de undtagelsestider, hvor vi har haft andre regeringer, altid været anerkendt som hovederhvervsorganisation og altid været anerkendt som parallellen til industriens Industriråd.

Jeg vil gerne sige til hr. Honoré — jeg håber, det er blevet klarlagt af det, jeg lige har sagt om Risø — at det er altså ikke tanken, at Risø skal beskæftige sig med alt mellem himmel og jord, men det er i høj grad tanken, at den ekspertise, der er på Risø, ikke skal gå til spilde i relation til nogen energipolitisk mulighed, men skal finde anvendelse, hvor det i øvrigt er muligt.

Jeg er glad for hr. Ib Nørlunds betragtning om, at der her er tale om en mere rationel tilrettelægning. Jeg forstår, med mit kendskab til hr. Ib Nørlunds politiske udgangspunkt, hans sorg over tilknytningen til de internationale energipolitiske samarbejdsorganer. Jeg vil gerne understrege, at også jeg mener, vi fra dansk side skal have en selvstændig energipolitisk stillingtagen — det er bl. a. det, dette lovforslag lægger op til — men jeg tror nu nok, at vi har et behov for en tilknytning til en form for solidarisk energipolitik over landegrænser, hvis vi skal være helt sikre på til enhver tid at kunne overleve energiforsyningsmæssigt.

Jeg har ikke tænkt mig at udpege for-

skere med særlig tilknytning til erhvervsvirksomhed, det har end ikke strejft mine tanker, og jeg tror, hr. Ib Nørlund vil kunne være tryk i den retning. Jeg er glad for hr. Ib Nørlunds betragtninger om, at Risø opgave formentlig altid vil være nødvendig. Det har naturligvis noget at gøre med en stillingtagen til anvendelsen af kernekraft inden for elforsyningen, men det har bestemt også noget at gøre med, at nuklear energi, at kernekraft anvendt til fredelige formål har så store anvendelsesmuligheder, at vi ikke bare kan sige: det har vi ikke lyst til at beskæftige os med.

Jeg takkede hr. Ib Nørlund med, at jeg har sikret mig, at dette er socialdemokratisk energipolitik, ikke blot i min folketingsgruppe, men også i socialdemokratiets hovedbestyrelse.

Jeg takker hr. Arnfast for støtten til forslaget.

Jeg takker også hr. Sigsgaard, fordi han principielt ikke er imod. Jeg skylder hr. Sigsgaard at sige, at begrebet energihjælpkilder er en vurdering ud fra en nærårssituation. Jeg har måske selv den samme fornemmelse, som hr. Sigsgaard her gav udtryk for, at ikke mindst solenergien om en betydelig årrække kan være en overordentlig betydningsfuld energikilde. Men det, vi har søgt at beskrive, er de nærmest kommende år, og da tror jeg nok, de fleste må erkende, at vi endnu ikke er kommet over de sidste hurdle med hensyn til den praktiske anvendelse i større målestok.

Jeg var lidt skuffet over hr. Sigsgaards betragtning om, at jeg her lod mig dirigere af Risø og Elsams folk, men jeg skænker ham gerne replikken. Jeg er ikke vant til den, men det gør da ikke noget; han kan have sine vurderinger, og jeg kan have mine. Jeg tror, det er lykkedes også med dette forslag — med respekt for den kundskab, der ligger de steder, men også andre steder — at fremsætte et forslag, der ikke bærer stempel af nogen bestemt institution eller nogen bestemt virksomhed, men er et forsøg på at fremlægge en energipolitisk rammelov.

Jeg skal endnu en gang sige hjertelig tak for en positiv behandling. Jeg er helt opmærksom på, at den meget begrænsede tidsfrist, som vi — til dels foranlediget af Nordisk Råds session — er kommet til at give denne kreds, næppe helt umiddelbart lader